

az irodalmi művek felhasználása terén. A kérdések továbbá arra irányultak, mennyire toldhatnak el a jövőben a határok a könyvkiadói tevékenységek és a könyvtári szolgáltatások között. Ez utóbbi felvétel egyik alapvető szempontja volt, hogy miként lehet sikeres üzleti modellt kiépíteni az elektronikus kölcsönzésre, illetve, hogy egyáltalán milyen technikai és egyéb feltételek mellett végezhetnének a könyvtárak elektronikus kölcsönzést a hatályos jogszabályok alapján.

A válaszok mind arra mutattak, hogy napjainkban a szerzői joggal szemben tá-

masztott kihívások legújabb korát éljük. A megfelelő jogi háttér kialakításához a piacnak, a könyvtáraknak és a törvényhozásnak egyaránt feladata, hogy párbeszédet folytasson a szakma további területeivel, és együtt jussanak konszenzusra.

Az írás az alábbi cikk alapján készült: <http://www.hamisitasellen.hu/2014/05/iker-es-volt-a-hent-sztnh-szakmai-programja-a-konyvfesztivalon/>

Tegzes Béla

Sapientia Szerzetesi Hittudományi

Főiskola Könyvtára

Bivio 2012.

Egy kisebb, három-négy munkatárssal működő könyvtár részéről tisztes vállalkozás az évkönyv. Különösen akkor, ha a folyamatos megjelentetés szándéka komoly.

Így az Evangélikus Országos Könyvtár, amely történetének legnehezebb korszakaiban egyetlen munkatárssal végezte munkáját, most érte el, hogy rendszernek szánt, önálló kiadvánnyal lépjen a nyilvánosság elé.

A 252 oldalas, nem csupán dokumentatív képanyaggal, hanem művészi grafikákkal is ellátott kötet némileg különbözik a szorosan vett könyvtári évkönyvtípustól. Ugyanis nem a könyvtári, könyvészeti szempontok dominálnak benne; inkább egyfajta íráscsokor ez, a történelem, különösen is az egyház- és művelődéstörténet, valamint az irodalom, külö-

nösen is a műfordítás és az esszé területéről. Szerzői zömükben olyan kutatók, akiket szakmai vagy személyes kapcsolatok fűznek az Evangélikus Országos Könyvtárhoz. Így maga az állomány inkább háttéranyagként, szolgáltatóként van jelen, s a bemutatkozáson kívül nem képez önálló témát.

Az evangélikus egyház- és művelődéstörténet – érthető módon – nagy helyet kap az évkönyvben. Egy dán teológus kapcsán impozáns körképet olvashatunk a romantika korának filozófiájáról és teológiájáról. A hazai lutheránusságról szólván feltűnő a fővárosi, illetve bányakerületi témák kizárólagossága, amely mögött praktikus szempontokat sejthet az olvasó. Más esetben a téma ugyan egyértelműen szép-irodalmi, de a lutheránus kötődés – feleke-

zeti-szociológiai oldalról – ekkor is egyértelmű.

Az evangélikus prioritás érvényesítése azonban nem jelent beszűkülést. Két tanulmány és egy könyvismertetés olvasható az ikon esztétikája és teológiája tárgyában, sőt Pannonia keresztyénség előtti, római vallástörténete is megjelenik az évkönyv lapjain. A finnségi (észti) és török műfordítások pedig már egy nemzeti – magyar – szempont érvényesülésére utalnak.

Összességében változatos, sőt vegyes a tartalom, de a szerkesztői koncepcióban, az egyes írások minőségében, valamint a formai kivitelben érzékelhető az egység. S remélhető, hogy a kiadói szándék egyhamar nem vall kudarcot: valóban egy sorozat indulásának lehettünk tanúi.

Az évkönyv bemutatására 2014. április 23-án került sor Budapesten, az Atlantisz Könyvszigeten.

Az átfogó ismertetést Kőszeghy Péter irodalomtörténész, a Balassi Kiadó tudományos igazgatója végezte, míg Reuss András teológus, egyetemi tanár, Ruzsa György, művészettörténész, egyetemi tanár, valamint Végh Dániel irodalomtörténész néhány kiegészítést fűzött az elhangzottakhoz.

A bemutatót a görögkatolikus Vatamány-kórus énekkel, Rakovszky István tanár versek felolvasásával, Horváth László Adrián grafikusművész néhány munkájának kihelyezésével gazdagította.

Az egy órás, családias hangulatú rendezvényen mintegy ötven meghívott volt jelen.

A kötet bibliográfiai adatai:

Mányoki János, Pintér Gábor (szerk): Bivio 2012. Tanulmányok az Evangélikus Országos Könyvtár műhelyéből, Evangélikus Országos Könyvtár, Budapest, 2012.

Mányoki János

Evangélikus Országos Könyvtár

SZÍNLAPOK A 17-18. SZÁZADBÓL

Időszaki kiállítás az egri Főegyházmegyei Könyvtárban

2014. május 8-tól szeptember 1-ig

Május 8-án nyílt meg könyvtárunk barokk termében, a Bibliotheca Eszterhazyában egy kiállítás, mely a színházi kultúra eddig a közvélemény számára alig ismert, kevésbé feltárt oldalát mutatja be, és melynek kurátora dr. Pintér Márta Zsuzsanna egyetemi docens, színház-és irodalomtörténész volt. A tárlat a magyar színházi kultúra, az iskolai színjátszás kezdeteibe enged bepillantást.

Az újkori Magyarországon állandó színjátszások hiányában a színház mindenki számára elérhető módja az iskolai színját-

zás volt. Az iskoladráma az ország szinte összes egyházi iskolájában elengedhetetlen kellékvé vált az erkölcsi nevelésnek, ugyanakkor a térítés, a propaganda eszköze is volt. A katolikus megújulás időszakában az Egyház saját hittételeit a szindarabokban is hirdette, a színház az ismeretterjesztésen kívül a hit megerősítését is szolgálta. A 18. századtól már azon szerzetesrendek is hatékony nevelési eszközként használták, amelyeknél kezdetben a színjátszás ellenkezett a rend szándékával, vagy éppen nem tartoztak a tanító